

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.03.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Йонита Цанкова

при участието на прокурора Христовозова, като разгледа дело номер **9090** по описа за **2010** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. Н. Г. от гр. Р. срещу решение /без номер/ от 15.09.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15011/2009 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 2 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 192 от 19.10.2009 г., издадено от Кмета на СО - Р. „Т.“.

С посоченото НП на касатора наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 44, ал. 1 от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община. СРС е изменил НП, като е определил административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на закона. Твърди се, че съдът не е преценил всички събрани по делото доказателства и необосновано е кредитирал едни, за сметка на други. Инвокират се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН, т.е. че се касае за маловажен случай.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество за основателна, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя, който не е бил очевиден на нарушението. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 21.07.2009 г. длъжностни лица от Столичен инспекторат към Столична община, извършвайки проверка са установили, че на същата дата около 18,30 часа в Р. „Т.“, Б. „П Ю. Т“ между пътя и бл. № 4 на терен, който е част от зелената система на Столична община, е паркирано МПС - „Сеат“ с рег. № РР 1544 АК, с което е нарушена разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 7, във връзка с вр. чл. 44, ал. 1 от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 09-30-1966/21.07.2009 г., връчен на Г., който го е подписал без възражение. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, но наложеното наказание е явно несправедливо, поради което е изменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение Г. е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено на адреса на пълномощника му, адвокат Г. на 29.10.2010 г. Жалбата е подадена чрез СРС по пощата, като видно от поставеното върху лицевата страна на приложения по делото пощенски плик писмо, действията са предприети на 02.11.2010 г. Жалбата е получила вх. 34179 от 10.11.2010 г. От изложеното следва, че оспорването е направено в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства.

Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, но първата инстанция е била длъжна да изследва служебна въпроса за това, дали административно-наказващият е бил компетентен да издаде оспореното НП. Наказателните постановления са юридически актове от категорията на правомерните юридически актове. Чрез тях се налагат санкции на сочените за нарушители за констатирани нарушения на установения ред на държавно управление, с които най-често се засяга тяхната имуществена сфера. Съгласно общите правила, предвидени

в чл. 47, ал. 1, б. „а” и „б” от ЗАНН, административни наказания могат да налагат ръководителите на ведомствата и организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение и длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ. Анализът на тази норма сочи, че не всеки орган в системата на дадена администрация може да налага административни наказания, посредством издаване на наказателни постановления. Това може да става само от изрично предвидените в съответния закон или подзаконов нормативен акт органи или от оправомощени от тях лица, когато такава възможност е допусната. Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Конституцията на Република Б и АПК прогласяват принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждат правни последици.

В разглеждания случай оспореното НП е издадено от Кмета на Р. „Т.”. По силата на чл. 61, ал. 3 от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община, наказателните постановления се издават от кмета на Столична община или определени от него с нарочна писмена заповед длъжностни лица. В самото НП не е посочено, че то се издава от посочения орган въз основа на конкретно оправомощаване от страна Кмета на Столична Община. По делото също не е приложен акт за такова оправомощаване.

По изложените съображения, настоящият състав на касационната инстанция намира, че следва да върне делото за повторно разглеждане от друг състав, който да събере необходимите доказателства, свързани с компетентността на издалия оспореното НП административен орган.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 15.09.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15011/2009 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 2 състав.

ВРЪЩА делото на СРС-НК за разглеждането му от друг състав, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.